

„Nu te înkpede în cîvintele așrite alle jîpîloră kări
noapte căspne de pîrpîră, și kări lăkveskă între doză
mări; ei căpetă între doză felă, și vorbeskă între' altă-
felă, și e rapă lăkra — atâtă de amoresau de sine
suntă ei, și atâtă de căptesană ai meritălă lora! — ca
inima lora să s'amestice în cheea ce căpetă săă vorbeskă!“

Dacă mă sătăcă la Merocă că atâtă amoră, să-
mîndă-mă încetă pe văză nevăză, încetă căci mi se părea
că toate oasele mele se sfărămaseră în cădearea mea,
și că la fiecare tîșkare, eram să simtă vre o dă-
repe; — dacă mă sătăcă la ea că atâtă amoră, în cătă,
prințul' tîșkare plină de grație și de nădoare vorbe,
daka se potă săni aceste doză vorbe, își ad-
dăsă vălălă ne față sa, și păsă așeastă apărare de
aeră țesută între făcălă okîloră mei și tăbăcărea o-
kîloră ei... Între'acele sătăci, celele dinăuntru răzmenă vă-
ragă că opală; dacă ară fi zisă chine-va că Merocă,
asemenea așeliloră floră alături căroră profesia se pes-
năndește mai săvădă în întreperică, și căre se înkidă la
întoarcereea lăminei, după să reaflă în întreolă aparta-
tamenteeloră salme înkise vîmbă pe căre o lăsă să dănsă
rochia popâră chea lăpîgă; cătătăbra ei semăna așa cătă
că neastămpără assăpura lăminei căre creștea că zioa,
și, precrește își petreșsesse vălălă ne față ei înțăr-
benită, trăcea și tăpăchela ei de măsărelă ne brațele
și ne tăpăile salme căre avea o albede atâtă de îngă-
deată, în cătă semăna că o stată de marțoră de
Papos. Brăi să iească sănă din tăpăile salme, ea o pe-
tăpasse că iudeală.